

de dunne boekskens, welke van uit de geheime drukkerijen te Antwerpen of te Embden op den Rhijn, tot ver in het land, en zelfs naar de gebannen kerken in Engeland, binnengesmokkeld werden.

„Dit is de belijdinghe van Hansken van Overdamme, dewelke hij in de gevangenis geschreven, en daarna tot Gent, met zijnen bloede betuigd heeft.

Hans van Overdamme, met zijnen medegevangenen om dat getuigenisse Jesu Christi, wenschet alle broederen en zusteren in den Heere: genade, vrede en een vierige liefde van God den Vader ende den Heere Jesu Christo, denwelken zij prijs, eer ende majesteit van eeuwigheid tot eeuwigheid amen.”

Wetet, lieve vrienden, hoe dat het met mij toegegaan is, vóór mijnder gevangenis, ende daarnaar in derzelven, hoe dat zij met ons omgegaan hebben.

Het is geschied ter tijd toen de vier vrienden opgeofferd waren (daar ik een lied afgemaakt hebbe) ende ze had zien verbranden. Doen hoorde ik zeggen hoe dat de ander vrienden, die in de gevangenis nog bleven waren, met grooter listigheid en bedrog aangevochten werden....”

De anderen luisterden aandachtig, het hoofd op de borst, den blik op de stofferige schoenen gevestigd. Een van de stoelenvlechers viel op de knieën. Vrouw Brakelsz droogde haar oogen met de mouw van haar jak.

Toen sprak Willem Rutsemelis:

Mijn lieve broederen en lieve zuster, wij zijn hier bijeen vergaard, daar een iegelijk zijn God in alle stilte en eenvoud behoort te dienen en het beste na te jagen dat hij voor God in rechte liefde, vrede en ootmoedigheid bedienen kan, zonder eenige uitwendige ceremoniën nocht praal en pomperijen, maar bouwende daarbij alleen op het reine Woord Gods.

En dewijl gij, lieven broeder, onze christelijke gemeenschap wenschet binnen te treden, zoo gelieve wel te gedenken dat de reinen en rechtvaardigen geen zwaarden zullen gebruiken, noch eenig ambt van overheidswege zullen aanvaarden, noch haar zelve in iets tegen dezelfde overheid zullen teweer stellen, daar het niet en betaamt op iets anders te steunen dan op Gods eeuwig Woort. Zoo vermanen wij u, naar onzen lieven broeder u hier voorgelezen heeft, dat gij de belijdenissen zult indachtig zijn voor zooveel broeders en zusteren; hoe zij, volgens de plakaten gevangen en verwezen zijnde, blijdelijk en vrijmoedig, alsof zij ter bruiloft zouden gaan, ter dood gaande zonder vrees, nog lofzangen aanheffende en geestelijke liedekens zingende oft den volke onderwijzende, hun offer gebracht hebben om des Heeren heerlijkheid.

En overmits gij het waarachtig doopsel nog niet ontvangen hebt, zooals onze Heere Jesu Christi werd gedoopt in den Jordaen, zoo doope ik u, Ghijs Smalcant, in den naam van den eeuwigen God, opdat dit een